

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Igazgatók és színészek harca az új kollektív szerződés körül*

Forrás:

Magyarország

sp.
(Hely)

1922. 4. 28

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(O)

Osztályozás

Tárgy

492

Hely

Idő

"1922"

Személy

Igazgatók és színészek harca az új kollektív szerződés körül

Az igazgatók ötven százalékkal akarják emelni a színészi létminimumot. — Meghíusult tárgyalás a Fészek-klubban. — Drágább lesz a színházjegy

(A Magyarország tudósítójától.) A Budapesti Színészek Szövetsége és a Budapesti Színházigazgatók Szövetsége között tegnap este megkezdődtek a rendes szezonvégi tárgyalások, melyeknek célja az, hogy közösen megállapítsák az új kollektív szerződést. Mindkét részről hét-hét kiküldött jelent meg tegnap este a Fészekben; a tárgyalások azonban fennakadtak, mert a megbízottak a kollektív szerződésnek a színészek létminimumára vonatkozó pontjánál nem tudtak megegyezni. Így mint az utóbbi esztendőben rendszerint, most is ellentétek merültek fel a színészek és a színházigazgatók között. Mint értesülünk, a két fél álláspontját egyelőre elég nagy távolság választja el egymástól. Munkatársunk felkereste

Odry Árpádot,

a Budapesti Színészek Szövetségének elnökét, aki a helyzetet a következőkben ismertette:

— A színigazgatókkal folytatott tárgyalások az éj folyamán valóban megszakadtak. A színigazgatók és a színészek közötti viszonyt egy döntőbírói határozat szabályozza. Ezt a határozatot a múlt évben hozták meg és sarkalatos pontja az, hogy a színházigazgatók részéről történő minden egyes helyáremelés után az emelési százalék nyolcvanöt százalékát a színészek fizetésének javítására kell fordítani. A határozatnak ez a része érthető és indokolt, hiszen a helyáremelést a gazdasági helyzet teszi szükségessé és ez egyformán érinti a színházat és a színészeket is.

— A mostani tárgyalások folyamán a Színigazgatók Szövetsége hajlandó volt a színészi létminimumot havi 3000 koronáról havi

4500 koronára fölemelni. Ezzel szemben azonban azt kívánták, hogy az új kollektív szerződés életbelépése után a helyáratokat harmincöt százalékkal fölemelhessék anélkül, hogy a színészek fizetését az ennek megfelelő arányban megjavítsák. Hogy a színigazgatóknak ez a terve mennyire méltánytalan, ezt számadatokkal lehet bizonyítani. A színházaknál átlag harminc azoknak a száma, akik a létminimumosok közé tartoznak. Ezeknek egész éven át tengődniük kellene, mert a nehéz gazdasági helyzet következtében aligha lesz a színigazgatók módjában, hogy a helyáratokat a jövő szezon folyamán az említett harmincöt százalékot kivül újból fölemelhessék. Így a létminimumosoknak semmi reményük nem lesz további fizetésjavításra, hiszen minden későbbi helyáremelés annyira tallépné a közönség teherbíróképességét, hogy a színházak válságát vonná maga után.

Kérdést intéztünk

Lázár Ödön igazgatóhoz

is, aki a Színigazgatók Szövetsége részéről egyik vezető megbízottja a tárgyalásnak. Lázár Ödön kérdéskére a következőket mondta:

— A Színigazgatók Szövetsége napok óta tárgyalásokat folytat a Színészszevetség kiküldött tagjaival a jövő évi kollektív szerződésről. Ennek a kollektív szerződésnek az a célja, hogy biztosítsa a színészek létminimumát és hogy egyúttal általános emberi és erkölcsi szempontokat figyelembe vegyen. Ezeket a színigazgatók mindezeideig figyelembe vették és hasonlóképpen cselekszenek a jövőben. A színigazgatók a tárgyalások folyamán belemerték a színészi

létminimum 50%-os emelésébe, amit a mostani gazdasági helyzet szükségessé is tesz.

Ebből az 50%-os fizetésemelésből önként folyik valamennyi szerződött színész fizetésének javítása.

Ez az 50%-os emelés ugyanis önkénytelenül szabályozza a fizetési fokozatokat és hogyha ez következett, szükségessé válik az igazgatók részéről a helyárfelémelés, hogy a megnagyobbodott budgetköltségeket valamiképpen fedezni tudják.

Hangsúlyozom azonban, hogy a színigazgatók összessége csak a végső esetben és kétségbejítő helyzetben fogja a helyáratokat fel-emelni.

— Ez a helyáremelés azonban maximum 30 százalékig mehet, anélkül, hogy ebből a színészek újból fizetésemelést követelhetnek. Az egyenlőleg szerződött színészek álláspontja az, hogy a fizetésemelés, amit a színház valamelyik tagjának egyéni szerződésben biztosít, nem jöhet számításba, mert ezt színészi kvalitásaiknak tudják be. Ez nonszensz, mert a színigazgatóknak valahol be kell hozniuk az emelést és hogyha a színészek a kollektív szerződésükben azt követelik, hogy ebből az emelésből, melynek célja az, hogy a színház budgetjét valamiképp helyreállítsa, még 85 százalékot követeljenek a maguk számára, akkor tulajdonképpen kétszer javíttatják a fizetésüket. Így tehát ők a létminimum által is kapnak fizetésemelést és a kollektív szerződés által is biztosítottnak maguknak a helyáremelésből fizetésjavítást.

— A Színigazgatók Szövetsége reméli azonban, hogy a színészek be fogják látni, hogy az igazgatók elmentek a teljesítőképesség legmesszebbmenő határáig és így sikerülniük fog az ellentéteket áthidalni és a megegyezést létrehozni.